

tatets Beviskraft er altsaa betinget af, at den ærede Ordfører netop er kommen til at begrænse sig til dette ene Punktum, til dette og ikke Mere.

Efter hvad jeg nu har tilladt mig at udvise, tror jeg ikke, jeg behøver nærmere at gaa ind paa de Slutninger, som den ærede Ordfører uddrager af disse Citater; jeg antager, at disse Slutninger maa bortfalde, efter hvad jeg har tilladt mig at oplyse om Besskaffenheden af Citaterne. Det har glædet mig og glædet mig overordentlig at være kommen paa det Stene med, at en Mand som Drsted ikke i en berømt Afhandling har anbefalet paa den Maade, som det var foreslaaet ved anden Behandling og der blev vedtaget, at give Love tilbagevirkende Kraft. Vi have hidtil under vor Lovgivningsvirksomhed holdt os netop det Princip vel for Die, ikke at krænke Nogens Ret ved i en ny Lov at forandre den Tilstand, han havde beredt sig under den gamle Lovs Herredømme, og hvor stor Betydningen er netop af dette Princip, har jeg tilladt mig at gjøre opmærksom paa ved en anden Lovs Behandling; de Herrer ville vide, det var, da Pensionsloven foresaa til 1ste Behandling her i Salen. Den Gang vedkjendte ogsaa Finantsministeren sig det samme Princip, og jeg udtalte min Glæde derover. Jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at det er med Urette, at den ærede Ordfører har paakaldt Drsted for at føre vor Lovgivning ind i et andet Spor og jeg vil haabe, at det ikke skal lykkes ham. Jeg har imidlertid ikke kunnet undlade at oplæse det Spørgsmaal, hvorledes det vel kunde være gaaet til, at den ærede Ordfører har været ledsaget af den unegtelig ikke ganske korte Række af Uheld ved sine Citater. Æsthetiske Hensyn, som jo i Dyrigt have en stor Betydning for den ærede Ordfører, kan det formentlig ikke være, thi det vilde dog være at drive saadanne Hensyn altfor vidt, hvis de her skulde være de afgjørende. Det var mig øiensynligt, at den ærede Ordfører var i en særdeles oprømt Stemning ved denne Sags 2den Behandling, og jeg fandt det forklarligt; han havde gjort en stor Opdagelse, om man vil, som sjældent falder i almindelige Menneskers Lod, og det kan jo stemme Sindet lidt gladere end sædvanlig. Jeg tæn-

ker naturligvis paa den ærede Ordførers Opdagelse af de slumrende Fæste-Møer, der hvile i Græsset paa enhver Husmandsloed og vaagne naar Tidens Fylde kommer, eller vel endogsaa, naar den ærede Ordfører vinker dem med sin ribberlige Landse. Meget kan skrives paa Kontoen af det gode Humør, man kommer i ved en saadan Opdagelse; men jeg tror dog ikke, at disse Citater fuldt lade sig forklare paa denne Maade, og det er da faldet mig ind, at vi førte denne Sags Behandling i vedvarende Taage; det var en tyk Taage, som gjorde det halvmørkt her i Salen, og jeg søler mig overbevist om, at Uheldet maa skrives paa dette taagede Veirs Regning; ellers vilde det sikkert ikke være overgaaet den ærede Ordfører. Naar jeg altsaa under denne Forudsætning skal give Moralens af, hvad jeg har tilladt mig at fremsætte med Hensyn til den ærede Ordførers Citater, saa kan den vel omtrent være denne, at det maa indeholde en Opfordring til den ærede Ordfører til, naar han for Fremtiden vil citere Drsted, da at omgaaes lidt varligere med ham, naar det er taaget i Betret.

Udsing: Jeg tror ikke at burde følge Traaden i den sidste ærede Talers Bemærkninger. Jeg har begjert Ordet for med saa Ord at udtale, hvorfor jeg har sluttet mig til Flertallet i Udvalget i at fraraade de to Uendingsforslag til denne Paragraf, som ere stillede dels af nogle ærede Medlemmer her i Salen, dels af den høitærede Indenrigsminister. Jeg vil ganske ærlig erkjende, at efter min Formenting ere de Bestemmelser, som der her er Tale om, ikke af den Natur, at de egentlig ere egnede til just at vække Eidskaberne i stærk Grad, hvad enten det Eine eller det Andet antages. Mig er det i det Mindste umuligt at kunne komme i Eidskab i den Henseende, idet det forekommer mig, at den Interesse, som En eller Anden kan have i, at enten det Eine eller Andet bliver vedtaget, er saa ubetydelig, saa ringe, at der virkelig ikke kan være Anledning til at lade sig røre deraf. Det forhindrer naturligvis ikke, at jeg i høi Grad paaffønner, at man her anvender saa stor Omhyggelighed ved Behandlingen af